

ادامه از صفحه ۷

دونالد ترامپ الهام بخش خشم و غضب و سرگرمی

... که این توافق نامه را «سندی طلایی» برای ایالات متحده تشریح کرده که باعث هیچ چیزی به جز «خسارت تحقیر و فریب» نشده است. آقای ترامپ نشانه‌های درهم و برهمی به ایران نشان داده است. او توافق هسته‌ای را محکوم کرده و تهران را متهم به تخطی از شرایط توافق نامه و احکامش کرده است. او همچنین به‌شدت رفتار انجام‌شده با کوماندوهای نیروی دریایی ایالات متحده را که در ماه ژانویه دستگیر شده‌اند، نقد کرده است. او همچنین گفته که این توافق‌نامه را پاره نمی‌کند چنانکه رقیب جمهوری‌خواهش، باره کروز، قول داده بود ام آن را چنان اکید اجرا خواهد کرد که سریچی ایرانی‌ها را محدود کند. یک تحلیلگر ایرانی اخیرا گفته که در ایران با حیرت درباره «ترامپ» اظهارنظر می‌شود، زیرا گفتار و بیانه‌های او را با گفتار محمود احمدی‌نژاد مقایسه می‌کنند.

درحالی‌که ایرانی‌ها تلاش می‌کنند تا او را ارزیابی کنند، رئیس‌جمهور روسیه او را تحسین و تأیید کرده است– حتی قبل از آنکه این نامزد در ماه مارس اعلام کند که کارکرد ناتو اساسا تمام شده، آنها او را تأیید کرده‌اند. در ماه دسامبر بود که پوتین پس از یک کنفرانس مطبوعاتی سالانه به خبرنگاران گفت که او ترامپ را «مردی بااستعداد و چندوجهی» می‌داند. نامزد رئیس‌جمهوری ایالات متحده که خودش یک‌میلیارد است، گفته او آقای پوتین را به دلیل سیاست‌های قطعی‌اش تحسین می‌کند و پیش‌بینی کرده که او می‌تواند روابط شخصی بهتری را با آقای پوتین به بار نشاند، روابطی بهتر از روابطی که آقای اوباما برقرار کرده است.

ترامپ می‌گوید: او می‌خواهد به سطحی عمیق‌تر از روابط روسیه برسد و آقای پوتین نیز گفته چگونه می‌توانیم به پیشواز این روابط عمیق‌تر برویم». به نظر می‌رسد که ترامپ مشتاق برق‌انداختن موضعش در مورد روسیه در سخنرانی اساسی خود درباره روابط خارجی در ماه گذشته است، او در این سخنرانی گفته است که «ازمیان‌بردن تنش‌ها و بهبود روابط با روسیه» ممکن است اما فقط از «موضع قدرت». ترامپ گفته «اگر نتوانیم معامله خوبی برای ایالات متحده انجام دهیم به سرعت از

پای میز مذاکره کنار خواهیم رفت». روز قبل از آن، یک مقام ارشد دولت روسیه گفته بود به نظر می‌رسد که آقای ترامپ از آقای اوباما به جورج دبلیو‌بوش در رویکردش نسبت به روسیه پراگماتیک‌تر است. الکسی پوشکوف، رئیس کمیته سیاست خارجی مجلس دومای دولتی روسیه به روزنامه ایژوسیتا گفته: «او آمادگی خود را برای رسیدن به توافق با رئیس‌جمهوری روسیه بیان کرده است. او به جای منازعه‌سازی چنان‌که دولت کنونی ایالات متحده مشغول این کار است، خواهان توافق خود را داشته باشد و به‌گونه‌ای عمل نکند که دولت قوانین مصوب را نادیده بگیرد و بخواهد آنها را زیر پا گذارد؛ کاری که متأسفانه در مجلس هفتم، اتفاق افتاد و نشانه ضعف مجلس بود». امیدوار رضایی، رئیس کمیسیون بهداشت و درمان مجلس هفتم هم به ریاست رسید.

غلامرضا مصباحی‌مقدم درباره عملکرد هیأت‌رئیس‌ه مجلس هفتم گفته است: «عملکرد هیأت‌رئیس‌ه مجلس هفتم ضعیف و زیر حد متوسط ارزیابی می‌شود. مجلس باید جایگاه، استقلال و اقتدار خود را داشته باشد و به‌گونه‌ای عمل نکند که دولت قوانین مصوب را نادیده بگیرد و بخواهد آنها را زیر پا گذارد؛ کاری که متأسفانه در مجلس هفتم، اتفاق افتاد و نشانه ضعف مجلس بود». امیدوار رضایی، رئیس کمیسیون بهداشت و درمان مجلس هفتم هم به ریاست رسید.

politics@sharghdaily.ir

سیاست

جدایی حدادعادل از مجلس

نگاهی به ۱۶ سال نمایندگی سرلیست اصولگرایان پایتخت

مهسا جزینی

علی حسینی

حداد در یک نگاه

غلامعلی حداد عادل، زاده ۱۹ اردیبهشت ۱۳۲۴ در تهران است. نماینده تهران درمجلس شورای اسلامی ایران از دوره ششم تا نهم، عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام ایران، رئیس فرهنگستان زبان و ادب فارسی ایران و عضو شورای سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی ایران و رئیس بنیاد سعدی است. او همچنین پنجمین رئیس مجلس شورای اسلامی ایران و اولین رئیس غیرروحانی مجلس شورای اسلامی بوده است. غلامعلی حداد عادل با شاعر تقوا و تدبیر در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۱۳۹۲ نامزد شد، اما در ۲۰ خرداد ۱۳۹۲ (چهار روز پیش از انتخابات ریاست‌جمهوری ایران) به نفع اصول‌گرایان از کاندیداتوری کناره‌گیری کرد. در سال ۱۳۹۳ نشان افتخار جهادگر عرصه فرهنگ و هنر به او اهدا شد. حداد عادل و همسرش را به واسطه دبیرستان‌های فرهنگ هم می‌شناسند. طیبه ماهرزاده، دبیرستان دخترانه فرهنگ مخصوص علوم انسانی را تأسیس کرده است. رئیس فرهنگستان زبان و ادب به زبان فارسی هم حساسیت ویژه‌ای دارد تا جایی که این حساسیت او منجر به برکناری یک مجری تلویزیونی به علت اصرار بر استفاده از «اس‌اس» به جای پیامک شد.

مذاکرات مجلس هشتم از جلسه یکم تا ۱۹۵ مشخص می‌کرد که حدادعادل در مجلس هشتم «یک بار» در مخالفت و «یک بار» هم به‌عنوان موافق یک لایحه، میکروفونش باز شده است. نامزد جدی ریاست

مجلس نهم، فقط سه بار در صحن مجلس تذکر داده که البته یک مورد آن مربوط به استفاده صحیح از واژگان فارسی بوده است. البته گفته شد که مواردی هم بوده که حدادعادل نظقی در مجلس داشته اما به موضع نمایندگی او مربوط نبوده است.

صراط‌نویز درگزاشی نوشته بود که در بسیاری از موارد که برخلاف شعار و آرمان‌های همیشگی دکتر

حدادعادل و حامیانش، مجلس هشتم در آستانه تصویب قوانین مسئله‌دار قرار می‌گرفت، خبری از واکنش حداد نبوده است. به نظر می‌رسد مهم‌ترین کنش حداد که تأثیر مهمی در واگذاری ریاست مجلس نهم به لاریجانی داشت، به آخرین روزهای مجلس هشتم و ماجرای استیضاح وزیر کار بازمی‌گشت. بر سر انتصاب مرتضوی به ریاست سازمان تأمین اجتماعی، نمایندگان می‌خواستند وزیر کار را

استیضاح کنند، اما حداد نزد مرتضوی رفت و پیغام آورد که او قول شرف داده که کنار برود، نمایندگان هم امضای استیضاح را پس گرفتند اما مرتضوی زیر قولش زد و کنار نرفت. احمدی نژاد به مجلس آمد و گفت، دولت هیچ تعهدی نداده است و مرتضوی نیز که صبح به احترام جلسه شب گذشته‌اش به سازمان تأمین اجتماعی نرفته بود، از بعد از ظهر بر سرکار حاضر شد.

مجلس نهم

هم‌زمان با اعلام نامزدی «غلامعلی حدادعادل» عملکرد رئیس مجلس هفتم در ابتدای آغازبه‌کار حامی اصولگرایان اقدام به نقد عملکرد او در مجلس هشتم کرده‌اند. علی مطهری همان زمان در پاسخ به

گفته بود که جایگاه مجلس هفتم نسبت به مجالس گذشته در جامعه افت پیدا کرده که یکی از دلایل آن عملکرد نه‌چندان مثبت هیات رئیسه مجلس هفتم بود.

وقتی از حدادعادل درباره اینکه آیا غیبت او در بحث‌های چالشی مجلس هفتم به عنوان رئیس مجلس درست بوده یا خیر، گفت: «خیر آمار اداره جلسات را اگر بگیرید مشخص می‌شود که من چند درصد جلسات را اداره کردم و چند درصد نواب‌رئیس، گاهی مواقع مسافرت و مأموریت بودم که نواب‌رئیس اداره می‌کردند و گاهی اوقات در بحث برنامه بودجه

باهر به من کمک می‌کرد و گاهی اوقات تقسیم زمان می‌کردیم».

باوجود انتقاداتی که به عملکرد هیأت‌رئیس‌ه مجلس هفتم می‌شود، حداد معتقد بود که آن مجلس استقلال خودش را حفظ کرده بود. تعبیر حداد این بود که «مجلس هفتم پشت دولت است، نه در مشت دولت» قابل‌تأمل‌ترین اقدام حداد در مجلس هفتم به انتخابات ریاست جمهوری سال ۸۴ باز می‌گشت. شورای نگهبان صلاحیت مصطفی معین، نامزد حزب مشارکت و مجاهدین انقلاب، و مهرعلیزاده، اصلاح‌طلب مستقل را رد کرد. حدادعادل به مقام معظم رهبری نامه‌ای نوشت و درخواست کرد که ایشان شورای نگهبان را به توسیع دایره نامزدهای واجد شرایط توصیه کند. درخواستی که نتیجه داد و مصطفی معین و مهرعلیزاده تأیید صلاحیت شدند.

مجلس هفتم

به ریاست رسید. غلامرضا مصباحی‌مقدم درباره عملکرد هیأت‌رئیس‌ه مجلس هفتم گفته است: «عملکرد هیأت‌رئیس‌ه مجلس هفتم ضعیف و زیر حد متوسط ارزیابی می‌شود. مجلس باید جایگاه، استقلال و اقتدار خود را داشته باشد و به‌گونه‌ای عمل نکند که دولت قوانین مصوب را نادیده بگیرد و بخواهد آنها را زیر پا گذارد؛ کاری که متأسفانه در مجلس هفتم، اتفاق افتاد و نشانه ضعف مجلس بود». امیدوار رضایی، رئیس کمیسیون بهداشت و درمان مجلس هفتم هم

به ریاست رسید. غلامرضا مصباحی‌مقدم درباره عملکرد هیأت‌رئیس‌ه مجلس هفتم گفته است: «عملکرد هیأت‌رئیس‌ه مجلس هفتم ضعیف و زیر حد متوسط ارزیابی می‌شود. مجلس باید جایگاه، استقلال و اقتدار خود را داشته باشد و به‌گونه‌ای عمل نکند که دولت قوانین مصوب را نادیده بگیرد و بخواهد آنها را زیر پا گذارد؛ کاری که متأسفانه در مجلس هفتم، اتفاق افتاد و نشانه ضعف مجلس بود». امیدوار رضایی، رئیس کمیسیون بهداشت و درمان مجلس هفتم هم

دادستان عمومی و انقلاب تهران:

بیشترین امنیت را برای خبرنگاران در داخل کشور داریم

امنیت داخلی و خارجی داشته‌اند. ما بیشترین امنیت را برای خبرنگاران در داخل کشور داریم. جعفری‌دولت‌آبادی در مورد زندانیان نیز گفت: «ما تقریباً در همه طبقات زندانیان، چه اقتصادی، امنیتی، زنان، اطفال، قتل و مواد مخدر نمایندگان ناظر گذاشته‌ایم و سعی کردیم هیچ جایی در زندان از دست دادستان دور نباشد. دادستان تهران افزود: «همکاران ما در زندان‌ها می‌دانند که ما چقدر بر حفظ حقوق متهمان نواذ شده‌ایم و انقلاب دینی و اسلامی ما بوده است. ما هیچ‌وقت حق نداریم به متهمان در زندان اهانت یا حقوقشان را پایمال کنیم، این در حالی است که بعضاً برخی اقدامات را بزرگ می‌کنند که انکار در ایران جز ظلم به زندانیان کار دیگری انجام نمی‌شود و به کارهای خوبی که امروز در زندان‌های استان تهران انجام می‌شود و بیشترین وقت ما نیز به نظارت بر بازداشتگاه‌ها، ضابطان و زندان‌ها اختصاص دارد، توجه نمی‌کنند». دادستان عمومی و انقلاب تهران ادامه داد: «ما تلاش کردیم نظارت‌هایمان را افزایش دهیم؛ اگرچه قبول داریم تعداد زندانیان با ظرفیت، همخوانی ندارد». جعفری‌دولت‌آبادی افزود: «ما در ایران حدود شش هزار زندانی خارجی داریم که نیمی از آنها افغان و باقی غیرافغان هستند. می‌توانیم با کشورها از طریق وزارت امور خارجه و دوستانشان، خیلی از آنها را به کشورشان برگردانیم و ما آمادگی داریم در این زمینه همکاری کنیم». او گفت: «امیدوارم توسعه قراردادهای برای انتقال محکومان موردتوجه قرار گیرد البته با برخی از کشورها قراردادهای

منعقد شده است؛ اما استفاده از ظرفیت قراردادهای برای انتقال محکومان اهمیت بسزایی دارد مثلاً در مورد اتباع افغان که هم شاکي و هم محکوم، تبعه افغان است بعضاً محکوم در اختیار ماست؛ اما به شاکي دسترسی نداریم و با مشکلاتی روبرو می‌شویم». دادستان عمومی و انقلاب تهران گفت: «در رابطه با مبارزه با مواد مخدر وزیر امور خارجه می‌تواند کمک کند، امروز مبارزه با مواد مخدر بخشی جهانی است و در ایران اگر مبارزه‌ای می‌شود، مبارزه با یک جرم سازمان‌یافته است. هرگز ما دنبال تضییع حقوق افراد نیستیم».

وزیر امور خارجه: احساس امنیت محور قدرت ملی ماست

محمدجواد ظریف وزیر امور خارجه نیز در این نشست با بیان اینکه احساس امنیت محور قدرت ملی ماست، گفت: «این احساس امنیت باعث شده کشورهای دیگر با جمهوری اسلامی ایران به عنوان یک کشور مقتدر برخورد کنند». او با اشاره به قدرت معنایی جمهوری اسلامی ایران، گفت: «این قدرت از گفتمان اصیل اسلامی و دیدگاه امام راحل که مبتنی بر خودسازی است، نشئت می‌گیرد».

دبیر ستاد حقوق بشر قوه قضائیه: غربی‌ها خیلی زیر آب برجام را زنند

محمدجواد لاریجانی دبیر ستاد حقوق بشر قوه قضائیه نیز در ادامه این نشست تصریح کرد: غربی‌ها جو‌اوسان جمع باشد که خیلی زیر آب برجام را زنند و ما اگر دوباره برگردیم، با سرعت بیشتری از نقطه اول عبور می‌کنیم.

سخنان حدادعادل که سؤال از احمدی‌نژاد را باعث کاهش اقتدار مجلس دانسته بود، گفت: «همین جمله ثابت می‌کند که ایشان برای ریاست مجلس مناسب نیست… مجلس، رئیس‌جمهوری را که می‌گوید فلان قانون را اجرا نمی‌کنم، احضار کرده و جلسه‌ای شبیه دادگاه علنی تشکیل داده که قاضی آن مردم بوده‌اند». او افزوده بود: «امثال آقای حداد فکر می‌کنند که اگر در جایی از حقوق مردم دفاع کنند، مثلاً از حقوق یک زندانی سیاسی دفاع کنند، علیه نظام اقدام کرده‌اند و این یک تفکر خطرناک است و با تفکر شهید آیت‌الله مطهری فرسنگ‌ها فاصله دارد».

افرادی مانند «روح‌الله حسینیان» هم که به دلیل رقابت‌های درون‌اصولگرایی از حداد دلخور بود درباره او گفته بود: «ما نسبت به ریاست آقایان حداد و لاریجانی ذهنیت منفی داریم؛ در ریاست آقای حداد نگران این هستیم که ریاستش در دست یک عده افراد خاص، از جمله آقای توکلی بیفتد و… از آقای لاریجانی هم نگرانی‌هایی داریم و می‌ترسیم باز هم مدیریت مجلس هشتم ادامه یابد».

در نهایت، یک روز مانده به برگزاری مراسم افتتاحیه مجلس نهم، منتخبان ملت با تشکیل جلسات متعدد در مورد مسائل مهم و پیش رو، از جمله انتخاب رئیس و هیأت‌رئیس‌ه مجلس نهم رایزنی کردند. در این جلسات غلامعلی حدادعادل از سوی فراکسیون اصولگرایان مجلس و علی لاریجانی نیز از طرف رهروان ولایت به عنوان رئیس پیشنهادی مجلس نهم انتخاب و معرفی شدند. در نهایت علی لاریجانی با کسب ۱۷۳ رای از مجموع ۲۷۵ آرای مأخوذه به سمت رئیس موقت مجلس نهم برگزیده شد. غلامعلی حدادعادل هم صد رای منتخبان جدید ملت را از آن خود کرد.

با همه اینها اما حداد، دلیل رئیس نبودن خود در مجلس هشتم و نهم را این‌گونه عنوان کرده است: «احمدی‌نژاد از من دلخور بود زیرا در مواقعی که باید در مجلس ایستادگی می‌کردم، این کار را انجام دادم. من هر جا حق خودم بود می‌گذاشتم ولی جایی که حق نظام، مردم و رعایت قانون اساسی بود ایستادگی می‌کردم اما تمام اینها با رفتاری انجام می‌شد که به درگیری کشیده نشود ولی احمدی‌نژاد این برخورد من را دوست نداشت. دلیل دیگر رئیس نبودن من هم بیرون مجلس بود که برخی تشکل‌ها از من خوششان نمی‌آمد زیرا بنده گرایش حزبی را در عزل و نصب‌ها اولویت نمی‌دادم».

نامزد ریاست‌جمهوری

حدادعادل عزم انتخابات ریاست جمهوری کرده بود و یکی از سه عضو ائتلاف اصولگرایان بود. اردیبهشت ۹۲ و در جریان رقابت‌های انتخاباتی ریاست جمهوری، از او در مورد صدق وعده‌های انتخابات‌اش سؤال شد که گفت: «همه باید در این زمینه به خدا پناه ببریم و با ملت خود صادقانه رفتار کنیم، من نمی‌توانم آینده را پیش‌بینی کنم اما بر این اعتقادم که گذشته انسان‌ها قرینه‌ای برای رفتار آینده آنهاست و در همین راستا با مروری بر گذشته مشخص می‌شود که اصول بنده از بعد از انقلاب تاکنون هیچ تغییری نداشته‌ام».

از او درباره برنامه‌هایش در راستای رفع فقر سؤال شد که گفت: «در موضوع رفع فقر از جامعه مسائل مختلفی وجود دارد که در صورت ایجاد سازوکار مناسب برای آنها این موضوع قابل بهبود است ولی شرط انصاف این است که بگویم وضعیت فقر از بعد از انقلاب نسبت به زمان قبل آن بهبود چشمگیری یافته و سطح زندگی مردم به نسبت بهتر شده است». از او وعده بهبود معیشت مردم در جریان انتخابات مجلس دهم هم شنیده می‌شد، بدون اینکه بگوید مجلس نهم برای بهبود اوضاع اقتصادی مردم چه کرده است. یک تحلیلگر در علت شکست اصولگرایان در انتخابات تهران نوشته بود که کلیشه‌ای‌شدن شعارهای اقتصادی بدون ارائه برنامه مشخص پاشنه آشیل انتخاباتی اصولگرایان شده است.

نگاه

سخنی دلسوزانه بارنئیس جدید رسانه ملی

رضا سلیمانی

● پس از گذشت حدود یک ماه از شایعه و گمانه‌زنی‌های رسانه‌ای، سرانجام خبر استعفای آقای دکتر محمد سرافراز و حکم ریاست آقای دکتر علی‌عسکری رسانه‌ای شد و شاید در تاریخ این سازمان پس از انقلاب اسلامی، بی‌نظیر باشد که عمر ریاست کسی به کمتر از یک‌سال‌ونیم رسیده است؛ اما آنچه اتفاق افتاده، ان‌شاء‌الله در کلان مسئله، به نفع مردم و ایران عزیز باشد.

به خاطر دارم اولین جلسه‌ای که آقای دکتر سرافراز پس از انتصاب به عنوان رئیس سازمان صداوسیما در یکی از جلسات مجمع تشخیص مصلحت نظام شرکت کرده بود، بعد از جلسه، دیدار کوتاهی با آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی داشت. از نزدیک شاهد بودم که رئیس مجمع در آن دیدار، پس از تبریک، توصیه و نصیحتی دلسوزانه داشتند که آقای سرافراز، «سعی کنید فضای بسته صداوسیما را کمی باز کنید و بگذارید صدای قاطبه مردم از این رسانه به عنوان رسانه ملی شنیده شود». اگرچه آقای سرافراز در آن دیدار با تأیید سخنان آیت‌الله قول داد که برنامه‌هایی برای تحقق این توصیه و نصایح ایشان دارد؛ ولی در روند کار متأسفانه در عمل شاهد رویه‌ای بودیم که در بسته‌ترشدن فضای رسانه ملی منجر شد. بی‌دلیل نبود که پیر فرزانه انقلاب، صداوسیما را که آن سال‌ها شاید محدود به یک یا دو شبکه رادیو-تلویزیونی بود، دانشگاه عمومی می‌دانستند؛ اما در این سال‌ها شاهد بودیم که به جای فرهنگ‌سازی و آماده‌کردن زمینه‌ها برای جلب و افزایش اعتماد مردم به صداوسیما، به جدال با دیش‌ها در پشت‌پام‌ها برخاستیم که البته در آن نیز موفق نبودیم.

واقعیت انکارناپذیر این است که صداوسیمای امروز ما به شکل روزافزونی، مخاطبان خود را از دست داده است و به جای درمان این معضل اجتماعی- فرهنگی به روال خود ادامه می‌دهد و حتی پس از دو انتخابات سال‌های ۹۲ و ۹۴ نتوانسته روال خود را تغییر دهد. درد امروز سازمان صداوسیما، قهر مردم با آن است که نته‌تها طریق آشتی نمی‌پیماید که خود بر آتش انتقادات مردم از خویش می‌دمد. به مناسبت دهه فجر که هنوز نسل اول انقلاب زنده هستند، برنامه می‌سازد؛ ولی گلوگاه‌ها و گرده‌ها را در نظر نمی‌گیرد. به مناسبت هفته دفاع مقدس، برنامه می‌سازد؛ ولی از قبل به تهیه‌کنندگان می‌گوید باید مواردی از تاریخ دفاع مقدس و شخصیت‌های بارز آن را در نظر نگیرند؛ درحالی‌که هنوز جانبازان، آزادگان و رزمندگان در جامعه حضور دارند و اسناد انکارناپذیر تاریخ دفاع مقدس وجود دارد، به‌گونه‌ای عمل می‌کند که انکار شخص و شخصیت به نام «هاشمی‌رفسنجانی» در جنگ وجو خارجی نداشته است؛ درحالی‌که از حکم فرماندهی امام(ره) برای ایشان، حتی دانش‌آموزان دبستانی نیز خبر دارند.

حتی تا آنجا پیش می‌رود که برنامه‌های حرم امام(ره) را به دلیل نشان‌ندان چهره‌هایی سانسور می‌کند. متأسفانه در این سال‌ها، این سازمان به جای اینکه زبان همه جریان‌های سیاسی کشور باشد، هر وقت با واقعیت‌های تاریخی مواجه می‌شود، لکت زبانش گرفته و هرچه دلسوزان، به صراحت و کتایه گفتند و نصیحت کردند که این راه به ترسناکی می‌رود، گوش نکردند و تا جایی پیش رفتند که مردم به جای تماشای تلویزیون‌های چنداینچی برای شنیدن آخرین اخبار و تحولات سیاسی، مانیتورهای کوچک تلفن همراه را امین خویش یافتند و حقایق سیاسی را به جای رسانه حقیقی، در قاب فضای کوچک مجازی دنبال کردند.

بیان مصادیق انطباق نداشتن این رسانه ملی با خواست قاطبه مردم، به‌ویژه پس از روی‌کارآمدن دولت یازدهم، به قول معروف مثنوی هفتاد من کاغذ است و بازگوکردن آنها، نمک‌پاشی بر زخمی است که متأسفانه در اعتماد عمومی ایجاد شده است.فراغت را غنیمت می‌شمارم و به برادر بزرگوار جناب آقای دکتر علی‌عسکری تبریک می‌گویم و براساس شناختی که از سال‌های دور از ایشان دارم، امیدوارم به جای گسترش کُلی شبکه‌های مختلف پرهزینه که البته برخی از آنها به شاید از ضرورت‌های روز باشد، شاهد افزایش روزافزون حضور رسانه به معنای واقعی کلمه «ملی» در شبکه ملیونی خانواده‌ها و بین قاطبه مردم باشیم که البته راهش، ترویج چندصدایی و تحلیل واقعی مقاطع تاریخی و اتفاقات جامعه براساس گرایش و سلیق همه مردم و جریان‌هاست.